

Скарбничка

- БАНАНОВА ШКІРКА 3
 ПРИГОДИ ШУКАЧІВ
 В ДОБРІЙ ПУТЬ! 4
 РЕЖИМ ЗАМЕДЛЕННОЙ
 СЪЕМКИ 5
 СОНЕЧКО 6
 Я САМА ЗНАЮ ЯК 8
 ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9
 НОЧЕВКА В ГОСТЯХ
 У БОЛЬШИХ КОШЕК 10

Пташенята

Події, про які ви дізнаєтеся, відбувалися в далекій Бразилії, де завжди тепло. Джордано дуже любив свій дім і чудовий садок. Хлопчик ще маленький і щодня дізнається щось нове.

Сьогодні він прокинувся разом із сонечком і сів на ганку веранди. Джордано побачив маленьку, але дуже гарну, з різнокольоровим пір'ячком пташку, схожу на метелика. Вона швидко літала від куща до куща, то вгору до неба, то знову сідала на куш. Щоразу в її дзьобику щось було. «Мамо! – гукнув Джордано. – Іди сюди! Розкажи мені про цю пташку!»

На ганок вийшла вродлива смаглява жінка з довгим кучерявим волоссям. «Що це за пташка? Що вона приносить у дзьобі?» – запитав хлопчик. «Пропоную простежити за нею, поки печеться пиріг до чаю», – мама ніжно обійняла сина.

Пташка знову прилетіла, несучи щось у дзьобі, і сховалася в густому кущі. «Це – колібрі, найменша,

але дуже швидка пташка, – сказала мама. – Я думаю, що в неї є пташенята, і вона носить їм їжу».

Коли крихітка-колібрі вкотре полетіла, мама обережно розсунула гілки кущів. Джордано побачив кругле гнізdechko, сплетене з гілочок, вимощене листочками, травичкою і навіть пелюстками квітів. А в ньому – три однакові-сінькі голівки з дзьобиками, які увесь час розкривалися, вимагаючи їжі. «Джордано, пішли звідси, бо колібрі буде непокоїтися, що ми виявили її пташенят», – сказала мама і повела сина за руку до будинку.

І тут у голові малюка визрів план: «Треба допомогти пташці-мамі годувати пташенят». Джордано вийшов після обіду в садок і, поки мама мила посуд, накопав під деревом черв'яків, склав їх у коробочку з-під мармеладу і попрямував до куща. Хлопчик не помітив, як за ним пішов їхній товстий кіт Базиль.

Джордано підійшов до куща,

розсунув гілки. Він одразу ж побачив розкриті дзьобики пташенят і почав діставати з коробочки черв'яків.

Аж раптом на гнізdechko стрибнув кіт Базиль. Хлопчик не встиг відреагувати, тільки почув відчайдушне нявчання. Він побачив маленьку яскраву маму-пташку, яка вчепилася кігтями в kota й намагалася клювати його дзьобом, захищаючи пташенят.

Джордано схопив kota й чимдуж побіг до будинку. Там кіт сховався під диван. Він не хотів вилазити звідти, навіть коли мама принесла йому молока.

Сину довелося розповісти матері про те, що сталося. Мама серйозно поговорила з ним і застерегла Джордано, щоб він більше не йшов до пташенят і не наражав їх на небезпеку. Але за те, що допоміг пташкам позбутися небезпечного непроханого гостя – kota Базиля, подякувала.

Друзі, допомагаймо тваринам, не завдаючи їм шкоди!

Прийшла весна

*Прийшла весна надії, щастя,
 Співають весело пташки,
 Ще вітерець холодний віє,
 Та набухнуть вже бруньки.*

*З'являються листочки ніжні,
 Трава зелена йде у ріст,
 Вберуться в квіти сад і поле,
 В дорогу нас покличе ліс.*

*Там вже підсніжники з'явилися,
 І проліски то там, то тут,
 А сонечко таке яскраве,
 Обігриває все навкруг.*

*Від холодів стомились люди.
 Усім так хочеться тепла,
 Нехай же збудуться надії,
 Любов'ю сповняться серця.*

*Любов щоб поруч жила з нами,
 Так нас Господь в Слові навчає.
 Щоб ми усі були щасливі,
 Нас щедро Бог благословляє.*

Людмила Мілютенко

**ДАРІТЬ РАДОСТЬ –
 ЭТО ЗДОРОВО!**

2

ГРІЗНИЙ БИК

5

11

БІДНІ РИБКИ

Настя и Илюша очень спешили. До прихода мамы оставалось всего полчаса, а еще многое нужно было сделать.

С утра они очень расстроились – сегодня воскресенье, выходной, а родителям нужно было срочно уйти по неотложным делам. И все их планы о совместном времяпровождении разрушились. Конечно, мама с папой тоже огорчились, потому что обстоятельства изменились накануне вечером, но, к сожалению, ничего нельзя было изменить. И мама, и папа ушли еще до того, как дети проснулись. Ведь Настя и Илюша уже были довольно самостоятельными, могли сами разогреть еду. И даже сварить что-то несложное при необходимости. Мама еще с вечера пообещала вернуться к двум часам, а папа должен был возвратиться поздно.

Проснувшись, дети неохотно разогрели завтрак. На улице было так хорошо, а им придется сидеть дома! Чтобы как-то отвлечься от неприятных мыслей, Илюша решил включить папин радиоприемник. Покрутив колесико настройки, мальчик нашел какую-то детскую передачу.

«Если хочешь всегда иметь хорошее настроение, научись придумывать, как приносить пользу тем, кто рядом», – поучал голос, звучавший из радиоприемника. Как оказалось, это был веселый медвежонок Гошка, который утешал грустного ежика, потерявшего в лесу по дороге домой несколько яблок со своей колючей спинки. Ежик от этого сильно расстроился, и медвежонок решил ему помочь. Он вспомнил, как ему помогло поднять настроение доброе дело,

которое его попросили сделать друзья-зайчата. Вот он и решил посоветовать ежику подумать, какое доброе дело он смог бы сделать кому-нибудь. Это обязательно поднимет ему настроение.

Настя и Илюша сначала молча слушали эту передачу, пережевывая свой завтрак, а потом посмотрели друг на друга и весело рассмеялись. Каждый из них уже понял, чем им нужно заняться, чтобы поднять себе настроение. Они решили сделать приятное для своих родителей – как следует убрать в квартире. Сначала решили написать план. Дел оказалось очень много. Но вдвоем им было весело. И дело спорилось. Ребята вымыли посуду, вытерли пыль, подмели и вымели пол на кухне, пропылесосили дорожки в комнатах, сложили свою одежду и другие вещи, полили цветы. А еще они решили сварить к маминemu приходу картошку и сделать салат.

Время летело очень быстро. И вот уже осталось до маминого прихода всего полчаса.

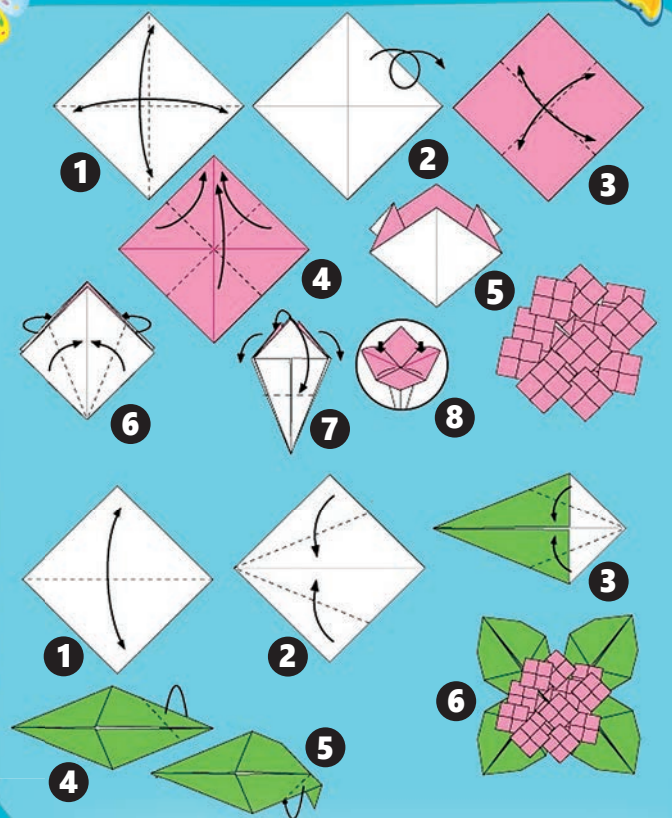
– Настя, картошка скоро уже закипит, я ее посолю и сделаю бутерброды, а ты приготовь салат и расставь тарелки на столе, – распорядился Илюша.

К маминemu приходу вкусно пахло свежим салатом и вареной картошкой, а вся квартира сияла чистотой. Однако еще больше светились лица детей. Они знали, что мама обрадуется, а вечером расскажет о своей радости и папе. Дети сами получили огромное удовольствие от приготовленного собственными руками.

Дарить радость, ребята, – это просто замечательно! Попробуйте сами – и вы убедитесь в этом.

ОРИГАМИ «СИРЕНЬ».

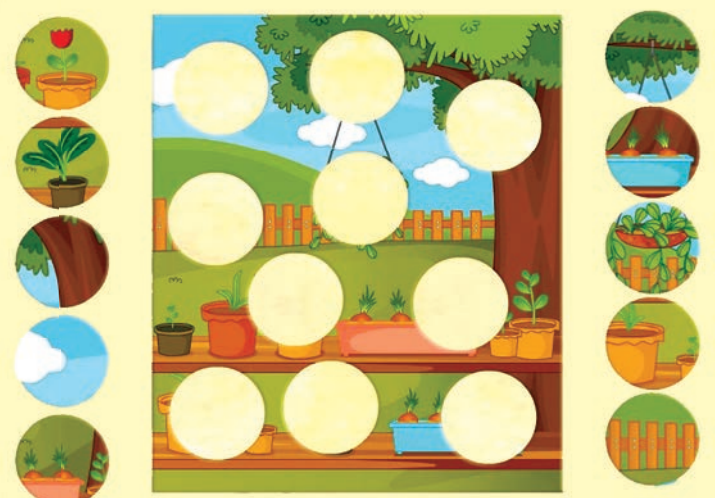
Сделай оригами по образцу.

Розфарбуй паркан, дотримуючись логічної послідовності.

Підбери необхідні втрачені фрагменти.

СКАНВОРД

З'ясуй, де чий повітряний змій.

Где-то каркает ворона,
Кто-то мяч в ворота бьет.
Вот малыш зевает сонно,
А другой из соски пьет.

Майский день в цветущем парке
Полон свежестью весны,
Как тюльпан, стоит он, яркий,
Под шатром голубизны.

Золотые сарафаны
Одуванчиков горят
Среди зелени поляны.
Как идет им их наряд!

И всеобщим настроением
Пропитался каждый миг –
Миром, счастьем, восхищением,
Как и мой короткий стих.

О. Бокова

БАНАНОВА ШКІРКА

«Нарешті настала весна! Пригріває сонечко, і так хочеться частіше гуляти на свіжому повітрі. А ще коли у тебе вихідний», – подумав Тимко і побіг до двох своїх друзів-однокласників, щоб запросити їх погуляти в парку, що неподалік від їхнього будинку. Там є гарний дитячий майданчик з гірками та гойдалками, а поруч простора галявина, де хлопцям подобається бігати.

Про всяк випадок Тимко захопив із собою пакет із мандаринами та бананами: раптом зголодніють, не бігти ж одразу додому! Хлопці досхочу підіймалися та спускалися, гойдалися та крутилися, стрибали та бігали на майданчику, і через деякий час так стомилися, що вже й сил не було. Тут Тимко згадав про банани та мандарини. За декілька хвилин троє хлопців перетворили пакет фруктів на купку шкірок.

– Давайте грати у війну! – кричав Тимко і жбурнув шкірку від банана у свого товариша.

– Вогонь! – почув він і

отримав у відповідь шкірку від мандарина собі в обличчя.

– Всім лягати!

– Бомба!

– «Гради!» – було чути звідусіль.

І справді, за декілька хвилин «війни» галявина стала схожою на поле бойових дій.

– Перемир'я! – скомандував Тимко, і задоволені хлопчики попадали під високим дубом, аби трохи перепочити. Лишень уявіть, що було навколо них!

Тут Тимко помітив свого сусіда, дідуся Ларіона Степановича, що з ціпком повільно прогулювався уздовж доріжки.

– Добридень, Ларіоне Степановичу! – вигукнув хлопчик.

Дідусь озирнувся, щоб подивитися, хто з ним вітається, але не помітив, що під ногами лежить шкірка від банана. Став на неї і... опинився на вимощеній камінням доріжці.

– Ларіоне Степановичу, ви не дуже вдарилися? – підскачив Тимко, щоб до-

помогти дідусеві підвестися на ноги. Інші хлопці теж підхопилися та почали допомагати.

– Дякую, любі! Шкода, що люди бездумно кидають сміття під ноги та й узагалі скрізь, де перебувають. Раніше в цьому парку було чисто і приємно. Як важливо думати про інших та не засмічувати природу. Сподіваюся, ви так не робите?

– Т-та ні, – сказали хлопці, опустивши очі.

Ларіон Степанович пішов, а троє друзів подивилися один на одного, потім – довкола. Їм було дуже соромно від того, що сталося.

– Давайте все приберемо! – запропонував Тимко.

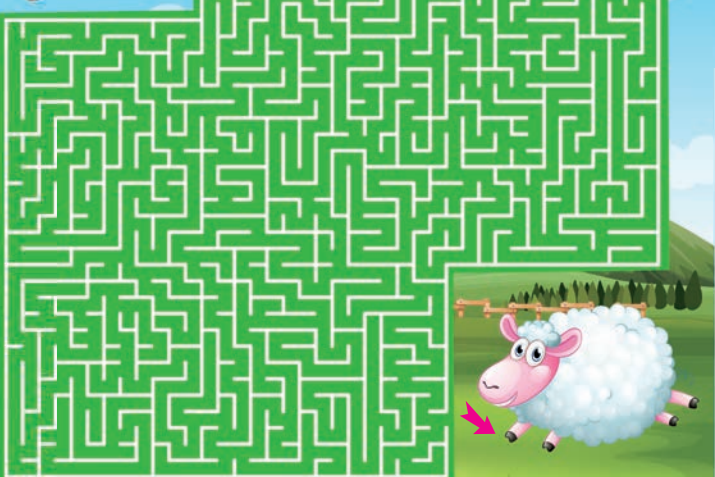
Вже за кілька хвилин на галявині стало чисто, а всі шкірки опинилися там, де й мали бути, – у смітнику.

– Більше ніколи не буду розкидати сміття! – твердо пообіцяв Тимко.

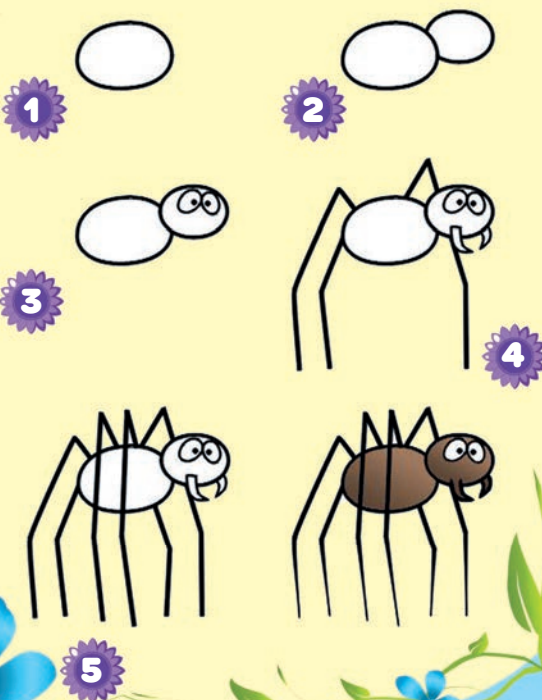
– Ми теж. Та й гра у війну – це погана ідея, – погодилися друзі.

Інна Сосяк

Помоги пастуху найти потерянную овцу.

ВЧИМОСЯ МАЛЮВАТИ ПАВУЧКА.

ЗІГРАЙ ЗІ СВОЇМИ ДРУЗЬМИ В НАСТІЛЬНУ ГРУ.

Приготуй кубик і фішки.

В добрый путь!

Правила дорожного движения

1 ЗАДАНИЕ

Прочитай правила дорожного движения и раскрась картинку по цифрам.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13

1 Ходи по тротуарам только с **правой** стороны.

3 Переходи дорогу, посмотри сначала **на-лево**, а дойдя до середины дороги – **направо**.

2 Переходи улицу на перекрестках по пешеходным дорожкам или же в местах, где есть указатели «Переход».

4 Светофор – твой друг, переходи улицу на **зеленый** сигнал. На красный и желтый сигнал светофора переходить улицу нельзя.

5 Машины, автобусы и троллейбусы следует обходить **сзади**, а трамваи – **спереди**.

6 Не устраивай игры на дороге, тротуарах, мостовой.

3 ЗАДАНИЕ

Грузовик спешит отвезти на стройку песок. Помоги ему добраться без аварий. И помни: проехать через пешеходный переход можно только на **зеленый** свет.

Взгляни на картинки и ответь на вопросы.

Почему инспектор остановил велосипедиста, если горит зеленый свет на светофоре?

Почему инспектор остановил ребенка, если там висит знак «Пешеходный переход»?

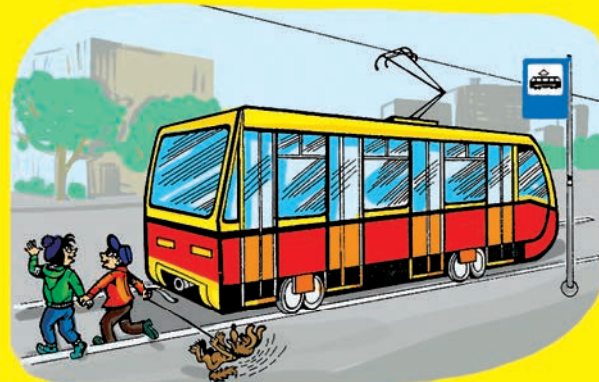
2 ЗАДАНИЕ

Как ты думаешь, что может произойти с этим ребенком?

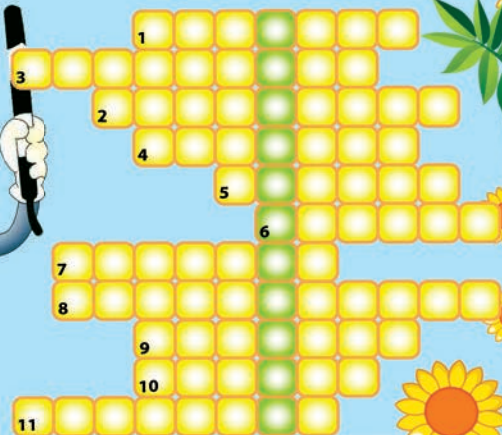
Как правильно обходить автобус (троллейбус)?

Как правильно обходить трамвай?

4 ЗАДАНИЕ

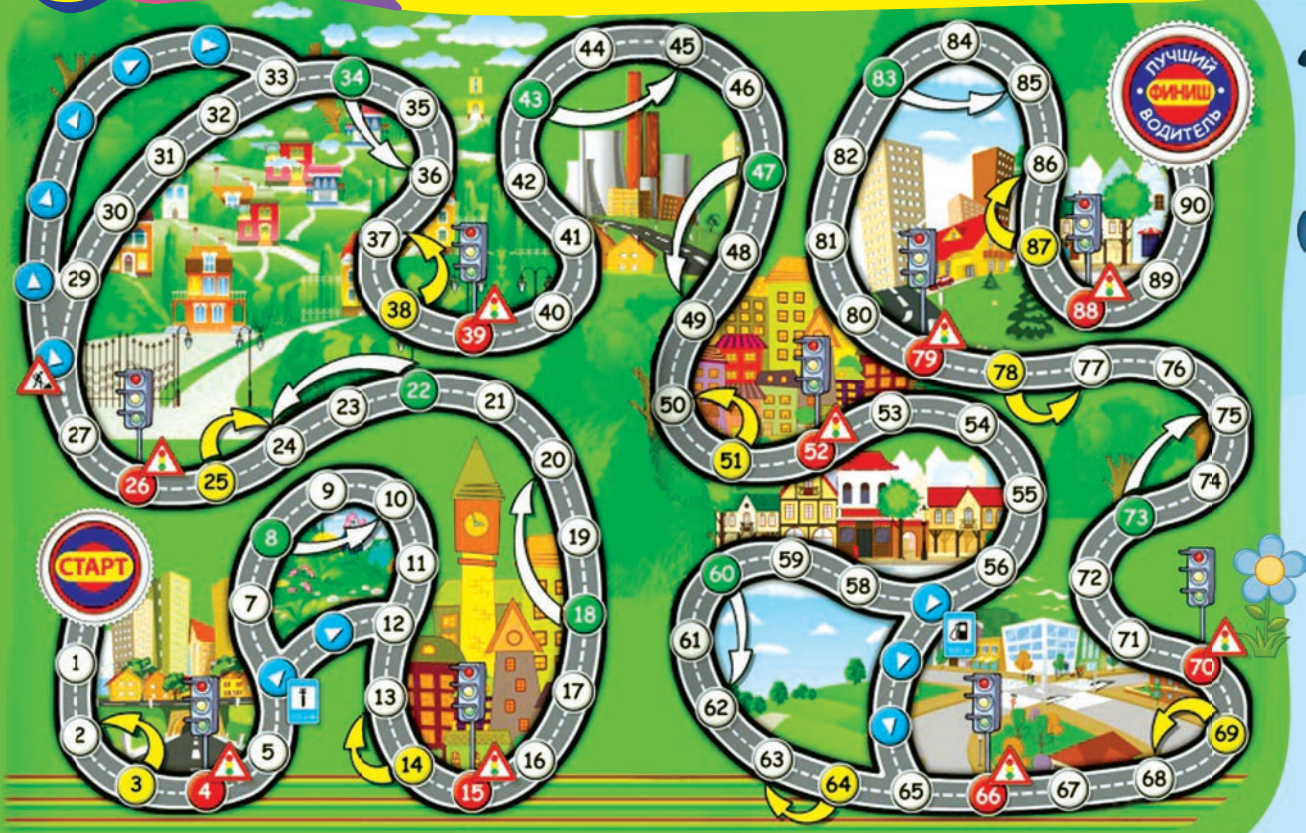
Реши кроссворд «Уроки светофорчика».

1. Цвет, запрещающий переходить дорогу.
2. Сотрудник полиции, следящий за порядком на проезжей части.
3. Место, где пассажиры ждут автобус.
4. Часть дороги, предназначенная для движения пешеходов.
5. Участок, по которому движутся машины.
6. Приборы, освещающие проезжую часть в темное время суток.
7. Человек, передвигающийся пешком.
8. Место пересечения дорог на одном уровне.
9. Участок дороги, примыкающий к проезжей части.
10. Механизм, придуманный человеком для передвижения.
11. Линии и надписи на проезжей части.

5 ЗАДАНИЕ

Сыграй с друзьями в настольную игру, соблюдая правила дорожного движения.

Алла Кривоносова

Алла Кривоносова

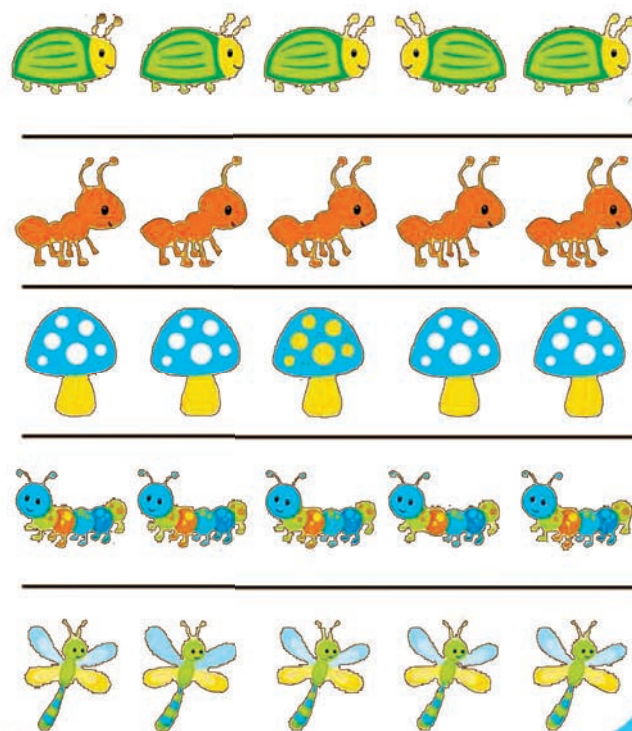
Ось там, за горбочком, видніється Вільня, мальовниче село з блакитною річкою та невеличкими озерами. «Ще залишилося перейти поле і яблуневий садок – і я вже вдома», – роздумувала Єва. Аж раптом вона почула позаду себе голос дядька Івана, їхнього далекого родича. Він привітався з Євою і запропонував підвезти її. Дівчинка була вдячна дядькові за це запрошення.

Грізний бик наближався, наздоганяючи підводу з дівчинкою. Уся інша рогата худоба ледве встигала за своїм ватажком. Дядько Іван обернувся і побачив, що Грім біжить за ними. Річ у тім, що на підводі, окрім дядька й дівчинки, було ще кілька порожніх бідонів з-під молока. Дядько забув уранці відвезти їх на ферму, а тепер вони неприємно гуркотіли. Вочевидь, це неприємне торохотіння й розгнівало бика, котрий не любив усіляких різких сторонніх звуків.

Бик знову наздогнав підводу. Якесь мить – і ще два бідони було скинуто з підводи. Дядько Іван усвідомлював, яка небезпека загрожувала їхньому життю. Він швидко обернувся і вдарив батоном Грома. Бик заревів і потроху почав відставати. Потім він зупинився і так стояв тривалий час на одному місці. Грім поступово приходив до тями. Ось він голосно заревів, скликаючи своє розпорошене стадо.

Тим часом Єва з дядьком Іваном під'їжджали до оселі її батьків. Дівчинка схвильовано розповіла батькам про небезпечну пригоду, радіючи її щасливому завершенню. Єва вкотре переконалася, що в складних ситуаціях потрібно просити допомоги в Господа.

НАЙДИ ЛИШНЕЕ.

ЗНАЙДИ СОБАКУ.

Туземец Тузя написал названия своих любимых плодов. Прочитай их, используя несколько подсказок.

Ребусы

Режим замедленной съемки

Кошка вытягивает язык, выгибая кончик в форме буквы L, и не погружает его в жидкость, а только касается ее поверхности. Затем она быстро втягивает язык, а за ним тянется столбик жидкости. Это физическое явление называется адгезией. Под действием силы тяжести этот столбик разрывается и падает, но кошка

Вот будто вложил в кошки знание законов физики. Движением языка они находят баланс между силой гравитации, от которой вода падает вниз, и силой инерции, по которой жидкость тянется за языком.

ЦІНА НЕПОСЛУХУ

Сибір... Територія, де хвойні ліси, гори, вкриті снігом, вовки, ведмеді та інші тварини, яких ми звикли бачити в клітках у зоопарку. Але я хочу вам розповісти не про це.

Одного холодного ранку маленький Сергійко вирішив піти до лісу, подивитися на сімейство зайців, яке нещодавно там поселилося. Батьки не пускали хлопчика самого до лісу, адже це було дуже небезпечно. Проте шестирічний Сергійко не розумів, яка йому може загрожувати небезпека. Коли мама пішла до подруги в гості, а тато пішов до сараю, щоб нарубати дров, хлопчик одягнув куртку, узав чобітки і пішов до лісу.

Настав час обіди, а Сергійко заходив усе далі вглиб лісу. На землі ще був сніг, вітер завівав, похитуючи сосни і ялини. Десять тихо шуміла річка, вже не вкрита льодом. У даліні було чути, як завивав вовк і тихо співала пташка.

Сергійко був дуже щасливий, коли відшукав зайців, вони їли ялинові гілки. Він до тварин дуже близько не підходив, але довго спостерігав за ними.

У цей час батьки повернулися додому і, побачивши, що хлопчик зник, узявши

ліхтарика, пішли на пошуки. Перед цим мама тихо помолилася, просячи Бога, щоб із сином нічого поганого не трапилося.

Вже вечоріло, вітер стих, і на небі з'явилася перша зірка. Сергійко не звертав уваги на час. Лише згодом помітив, що вже сутеніє. Хлопчик зрозумів, що потрібно негайно повернутися додому, а він не знав дороги назад. На очі Сергійка навернулися сльози.

Він побіг у невідомому напрямку, гілки били по обличчю, чіпляли одяг. Сергійко згадав, як мама з татом вчили його: коли страшно і не знаєш, що робити, потрібно попросити Ісуса про допомогу. Хлопчик опустився на коліна і тихо звернувся в молитві до Бога.

Коли він підвівся, то побачив світло, яке ставало дедалі ближчим та яскравішим. Через хвилину він уже був в обіймах батьків. Повернувшись додому, уся сім'я дякувала Богові за спасіння Сергійка.

Коли ти опинився в безвиході і тобі страшно, попроси в молитві Бога допомогти тобі. Він ніколи не підведе тебе!

Борсукова Дарина

НАЙДИ 8 НАСЕКОМЫХ.

Я вижу Бога в каждом лепестке,
В порыве ветра, лучике, травинке,
В прохожем вижу, вижу и в тебе,
В небесной выси, в маленькой росинке.

Все, что Он создал, говорит о Нем
Цветами радуги и запахом полыни,
Заката красками и проливным дождем,
Золотоглавыми барханами пустыни.

И это все любимый наш Отец
Творил нам для улады, наслаждения,
А мы - Его творения венец,
Нам он открыл источники спасенья.

Цените все, что видите вокруг,
Вдыхайте, восхищайтесь, осязайте,
Господь - Творец, Помощник твой и Друг,
За все Его вы прославляйте.

Ольга Таран

Сонечко

Небо заволокли темні хмари. Не вщухав холодний дощ.

Жучок сидів під кущем глоду біля хворого коника-стрибунця. Він кутає коника в торішні листя, щоб той зігрівся. А ще, як міг, звеселяє хворого. Жучок кумедно хапав себе за голову, тріпотів червоними в чорну цяточку крильцями, падав на спину ніжками догори.

Коник зацікавлено позирав на жучка і сміявся... Незабаром він одужав. Скинув із себе торішні листя, високо підстрибнув і сказав жучкові:

— Ти турботливий, веселий. Ти — наше сонечко!

Почувши слово «сонечко», жучок глянув угору. Проте на небі пропливали сірі хмари. Жучок подумав: «Коник сказав: "сонечко". Але ж сонця зараз немає... Полечу-но я до метеликів. Он як вони, бідолашні, тремтять під лопухом. Бояться замочити крильця».

— Не журіться! — гукнув жучок, залазячи до метеликів під лопух. — Дощ скоро мине. А щоб вам було веселіше, я заспіваю пісеньку.

І жучок бадьоро виспівував, аж поки з-за хмар

не визирнуло сонце і торкнулося землі теплими промінцями.

— Ти добрий. Ти — наше лагідне сонечко! — сказали жучкові метелики й радісно затріпотіли крильцями. Зніжковів жучок, ще більше почервонів від того, що його так хвалять, та й полетів собі далі.

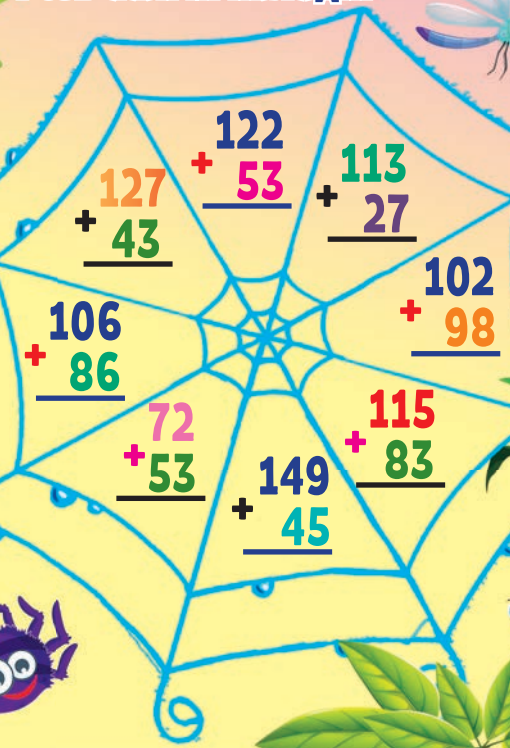
Під високим крислатим дубом він побачив сивого павука. Павучок спустився на землю по довгій срібній павутинці. Павутинка під дощем намокла, і тепер павучок не міг повернутися додому.

— Я допоможу! — вигукнув жучок і підсадив старенького павучка до його затишної шпаринки-хатинки.

— Ти ввічливий і уважний. Ти — наше сонечко. — Чому всі називають мене сонечком? — здивовано запитав жучок, знову ніяковіючи.

— А тому, — сказав сивий павучок, — що справжнє сонце зігріває всіх своїм теплом, а ти — турботою, своїм добрим, щирим серцем.

Допоможи павучку
сплести павутиння.
Розв'яжи приклади.

Обведи по точкам и раскрась.

Судоку.

3	1	4	2				
4	2	1	3		2	1	
1	3	2	4	1			4
2	4	3	1		4	3	
4			3			3	
		2			3		2
	4			3		2	
3			2		4		
			2	4	2		
	4						1
2	3			2			

Следуя примеру, распредели цифры 1, 2, 3, 4 таким образом, чтобы они не повторялись.

Помоги роботу подобрать чертежи к фигурам. Подбери рисунок ко всем показанным сторонам фигур.

Сколько улиток на картинке?

Алена Гусева

Ушки на макушке

Дорогие ребята, попробуйте представить, что в мире пропали все звуки! Воцарилась полная тишина. Нет пения птиц и разговоров с друзьями, нет музыки и песен! Нет, говорите? Не хотите так? И я не хочу! Без звуков жизнь станет скучна и неинтересна. Бог сделал так, чтобы человек мог слышать и издавать звуки.

Давайте рассмотрим наше ухо и увидим, как оно «работает».

Снаружи у нас находятся ушные раковины. Мы можем их потрогать. А вот самые важные части уха располагаются внутри нашей головы.

Все видели волны на воде. А звук – это невидимая волна в воздухе. Она движется по слуховому проходу и ударяется в барабанную перепонку. Странное название, правда? Но верное! Барабанная перепонка – это туго натянутая пленка, как барабан. Получив «удар», она передает колебания трем крохотным косточкам (молоточку, наковальне и стремечку), потом во внутреннее ухо, которое закручено, как улитка, а уже оттуда через нервы идет сообщение в головной мозг. Вот тогда мы и понимаем, что слышим: то ли мама зовет нас обедать, то ли котенок мяукает, просит, чтобы мы его покормили. Вот так чудесно устроил Бог орган слуха! Слух нужно беречь! Вы знаете, что если

рядом прогремит взрыв, то барабанная перепонка от такого звукового удара может лопнуть, и человек перестанет слышать совсем. Но, оказывается, те, кто постоянно слушает музыку в наушниках, тоже начинают хуже слышать! Слух снижается постепенно, но человек не замечает этого, он просто все громче и громче делает звук в своем плеере, а через некоторое время его друзья замечают, что он начинает «акать». Друзья его что-то спрашивают, а он в ответ «А?» да «А?».

Не слушайте долго музыку в наушниках, не бывайте подолгу на шумных улицах, а пойдите в парк, где так хорошо и спокойно. Не слушайте, когда ругаются, и произносите только добрые слова. Носите зимой головной убор, чтобы не застудить уши. И тогда вы сможете наслаждаться всеми чудесными звуками, какие только могут окружать вас.

Слух – это чудесный дар, который подарил нам Бог!

Знаете ли вы?

Сера, которая образуется у нас в ушах, защищает их от пыли. Но, когда ее скапливается много, она мешает нам слышать. Чистить уши надо очень осторожно, при необходимости обратиться к врачу!

Вот это да!

Самое высокое дерево в мире – гигантский эвкалипт! Растет он в Австралии. Высота его 100 – 110 м. Некогда один бедняк устроил в пне повалившегося от старости дерева-гиганта дом для себя и своей семьи. Дупло внутри пня оказалось таким просторным, что хватило места и для конюшни.

Самое раскидистое дерево – это родич всем нам знакомого фикуса – баньян. Его еще называют дерево-роща. Это потому, что у баньяна не один ствол, как у всех деревьев, а много. Раскинет молодой баньян свои ветви, а ветви выпустят, кроме листьев, и корни. Как только такой корень доберется до земли, он начинает толстеть и превращается в очередной ствол дерева. У самого большого баньяна насчитали более 4 тысяч стволов. Это даже не дерево-роща, а дерево-лес!

Самое твердое на свете дерево – железное. Но так называются разные деревья. На Кавказе растет железное дерево самшит, демир-агач; в тропических странах – черное дерево. Древесина у них у всех настолько твердая, что топор отскакивает, нож не берет, и такая тяжелая, что в воде не плавает, сразу камнем на дно. Из некоторых пород железного дерева даже вытачивают детали машин, как из самого настоящего железа!

А есть такая трава, которая выше и крепче многих деревьев. Из стеблей этой травы делают удочки, лыжные палки. Это бамбук. Он и есть трава, самая высокая в мире. За каждый день молодой бамбук вырастает на полметра. Но прибавляет он в росте недолго, всего 40 дней, а иначе дотянулся бы до облаков. Растет бамбук в жарких странах, но есть и на Дальнем Востоке, и на Кавказе. Особенно много бамбука растет во Вьетнаме, Китае, Индонезии, Индии, Африке.

Весна

Люблю я помріяти біля вікна,
Дивитись на те, як крокує весна.
Вона потихеньку зиму проводить,
Сама володіння свої відкриває.
З далеких країв повертає пташок,
І квітками встелить гайок і лужок,
Річки і струмочки попросить журчати
І райдугу вмовить мене звеселяти.

Полтавська Віра

Знайди два однакові палаці.

Скільки предметів ти бачиш на малюнку?

ПРИГАДАЙ

Запиши по три слова в кожній категорії

ТРИ РЕЧІ

Напої:

Десерти:

Зелені овочі:

Основні страви:

Червоні фрукти:

Молочні продукти:

Цитрусові фрукти:

Напівфабрикати:

Продукти, придатні для смаження:

Продукти, придатні для заморожування:

Інна Сосяк

Я сама знаю як

Є діти, які говорять, що знають про все на світі. Чули про них? Такою була раніше Олеся. Коли їй щось говорили інші, вона завжди казала: «Я сама знаю як».

Одного сонячного ранку тато взяв Олеся з собою до Києва. Дівчинка причепурилася: одягла свою найкращу жовту сукню з мереживом на кишенях, новенькі лаковані черевички, а мама елегантно заплела їй волоссячко. Олеся покрутилася задоволено перед дзеркалом – просто красуня!

Іхали з татом електричкою. Ставало дедалі спекотніше, і Олесі захотілося попити. Тато дістав пакет вишневого соку, тато тільки-но хотів вставити трубочку, як Олеся вихопила у нього сік та за звичкою вигукнула: «Я сама знаю як». Вона швидко його проколола, але трохи надала на пакет, і сік по-зрадницьки вилився через трубочку дівчинці на чистісіньку сукню, утворивши пляму, що була схожа на розчавлені вишні. Олеся розплакалася. Щоб якось втішити дівчинку, привітна жіночка, що сиділа навпроти, пригостила Олеся двома шоколадними цукерками. Одну цукерку Олеся з'їла відразу, а іншу поклала собі в кишеню.

– Олеся, не клади цукерку в кишеню, бо...

– Я сама знаю як, – різко обірвала Олеся татове застереження, що навіть привітна жіночка скося поглянула на неї.

Дорогою тато показував доньці цікаві місця, багато розповідав про Київ, а Олеся повсякчас, ніби навмисне, байдуже додавала свій коментар: «Я сама знаю».

У вагоні було досить спекотно, тож скоро Олеся відчула щось липке під долоною. Здогадалися, що це? Звісно ж, цукерка розтопилася! Тепер до вишневих плям на жовтій

сукні додалася ще й блискуча шоколадна. Лише уявіть собі, у якому розпачі була наша героїня! Не сукня, а географічна карта...

Ось і Київ! Величезний вокзал із натовпом людей, які метушаться, кудись поспішаючи.

– Доню, не відходь ні на крок, якщо заблукаєш, то без мене не зможеш, як потрапити додому, – намагався попередити Олеся тато.

– Я сама знаю як. Я тут усе знаю!

Татові набридло слухати свою «усезнайку». Коли Олеся задивилася на когось у натовпі, він відійшов убік і почав спостерігати.

Дівчинка озирнулася – тата немає. Що ж робити? Спочатку неголосно, а потім уже гучніше вона почала кликати тата. Замість тата до дівчинки підійшов серйозний дядечко поліцейський та почав її розпитувати.

– Як тебе звати та з ким ти приїхала?

– Олеся, я тут з татом, але він загубився.

– Де ти живеш?

– Там, – показала Олеся у бік електрички.

– Яка вулиця, який номер будинку, у якому ти живеш?

– Вулиця довга, а будинок червоний із сірим дахом.

– Що велике є біля твого будинку?

– Дерево і хлібний магазин.

– А де працює тато, знаєш?

– На роботі.

– Як же ми знайдемо твого тата і дім, якщо ти нічого не знаєш?

– Я все знаю... – почала Олеся і розплакалася.

Саме тоді до них підійшов тато. Він подякував поліцейському та вибачився перед ним. Дівчинка дуже зраділа, що тато знайшовся, обняла його і сказала: «Вибач, я більше ніколи не казатиму, що я сама все знаю».

Яблука с творогом

Тебе понадобятся:

- 1 крупные сладкие яблоки – 4 шт.
- 2 яичный желток – 1 шт.
- 3 творог – 150 г
- 4 сахар – 2 ст. л.
- 5 ваниль

Приятного аппетита!

Приготовление:

- 1 Яблоки помой и очисти верхнюю треть кожуры. Вырежи сердцевину с семечками и выскобли немного мякоти ложкой.
- 2 Творог смешай с желтком, сахаром и ванилью; наполни полученной начинкой яблоки.
- 3 Поставь в жаропрочную форму, влей немного воды. Попроси маму, чтобы помогла тебе запечь яблоки. Запекать их необходимо в течение 25 минут в разогретой до 200 градусов духовке. Готовое блюдо можно украсить листиком мяты и ягодами.

Веселый English

Time for a picnic!
Отправляемся на пикник!

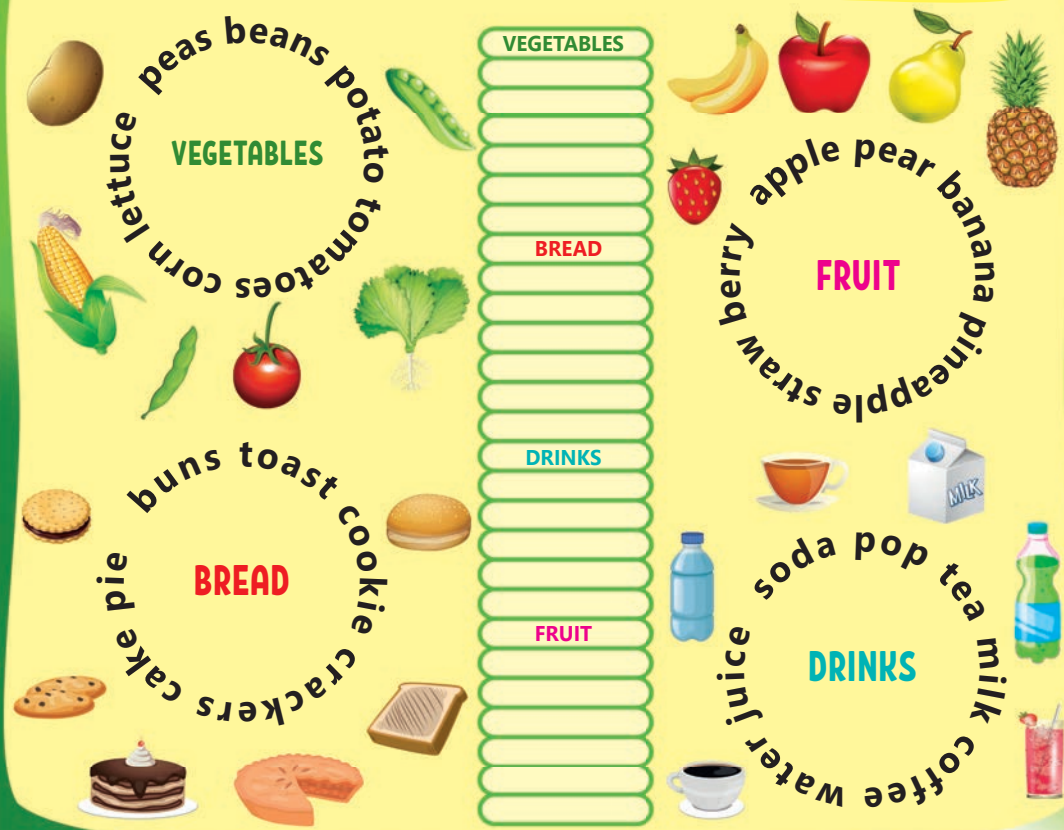
TASK 1

Read and learn new words.
Прочитай и выучи новые слова.

TASK 2

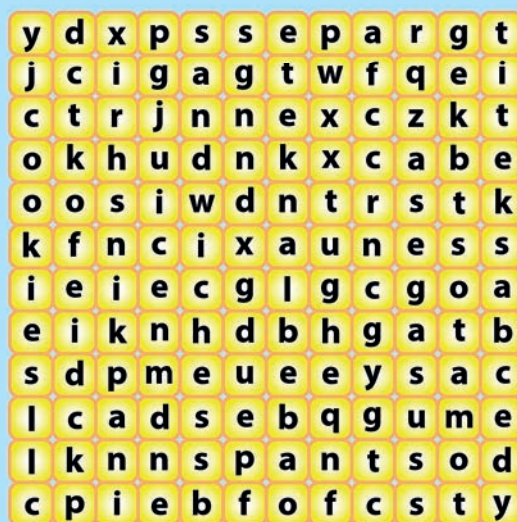
Let's go on a picnic! Choose what you want to take with you and write down. Что ты возьмешь с собой, собираясь на пикник? Составь список.

Search the words.

Найди необходимые слова.

TASK 3

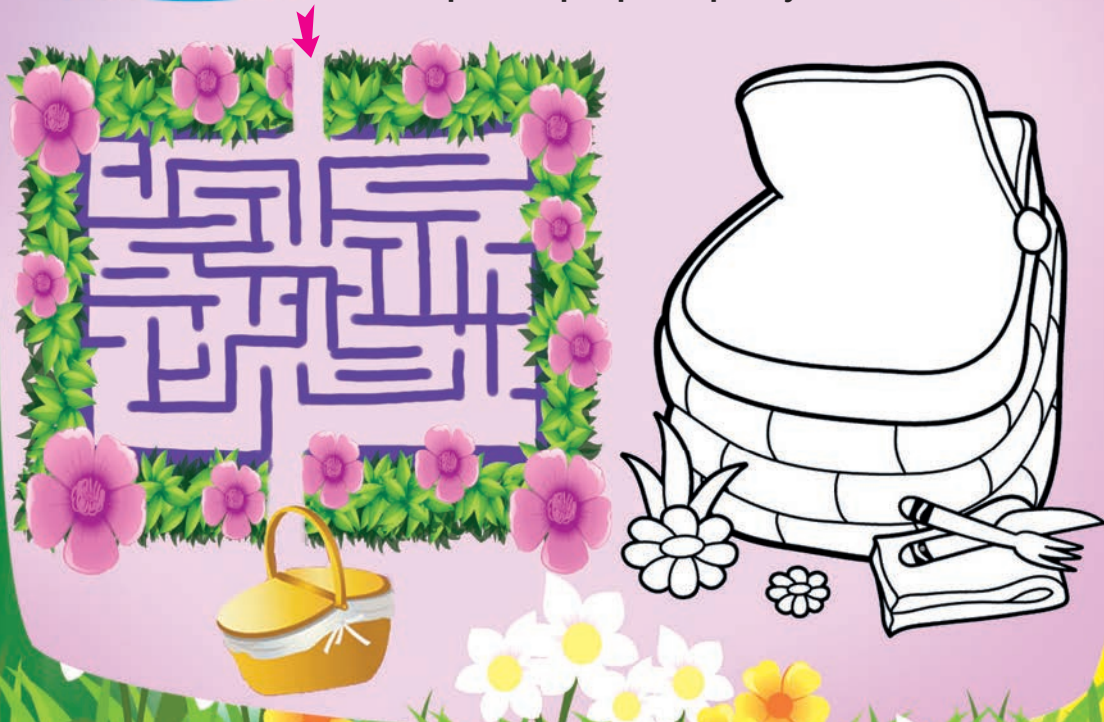
basket
cookies
juice
blanket

napkins
sandwiches
ants
tomato

pie
cheese
eggs
grapes

TASK 4

Complete the maze, draw the content of the basket and color the picture. Пройди лабиринт, нарисуй содержимое корзины и раскрась картинку.

TASK 5

Fill in a story. Напиши рассказ про свой поход на пикник, заполнив пропуски необходимыми словами. Обрати внимание на подсказки.

On _____ we are going
day of the week

on a picnic! I'm going with my

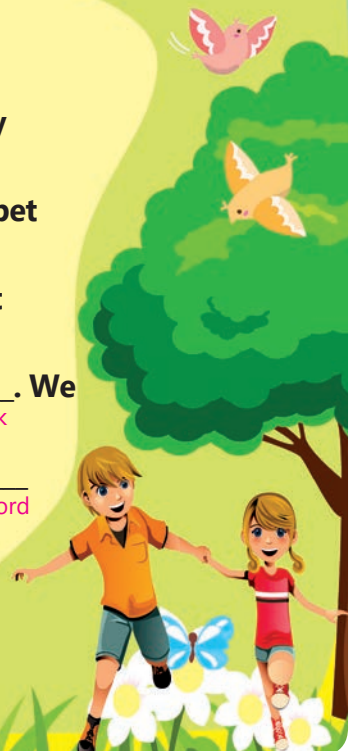
_____ and my favorite pet
family member

_____. For lunch, we will eat
animal

_____ and drink _____. We
plural thing type of drink

will end the day with a _____
describing word

game of _____.
activity

НОЧЕВКА В ГОСТЯХ У БОЛЬШИХ КОШЕК

Если ты думаешь, что встретиться со злой собакой страшно, то каково встретиться со львом?! Или еще хуже – попасть в яму с голодными и злыми львами?

История о Данииле в львином рве звучит, как сказка, но это исторический факт. Враги пророка убедили царя Дария издать указ, чтобы всякого, кто будет молиться или просить чего-либо у человека или Бога в течение тридцати дней, бросали в львиный ров. Поэтому каждый ревностный поклонник Господа считался нарушителем и оказывался перед угрозой страшной смерти.

Но царский указ не остановил Даниила. Он не нарушил своей давней привычки молиться Богу трижды в день перед открытым окном. Когда его враги донесли об этом царю, тот почувствовал себя в ловушке. Он должен был исполнить указ, несмотря на то, что любил и уважал Даниила. Поэтому, бросая Даниила ко львам, которые только и ждали этого, он в отчаянии кричал: «Да спасет тебя твой Бог, Которому ты преданно служишь!»

И Бог его спас! На следующее утро Дарий

поспешил ко львиному рву. «Царь, здравствовать тебе вовек! – отозвался Даниил. – Бог мой послал ангела Своего, и тот закрыл пасти львам – они не тронули меня».

Это было абсолютное чудо. Даниил провел рядом с голодными львами целую ночь, и они даже не попытались схватить его за пятую! Царь очень обрадовался и приказал извлечь Даниила из ямы. «Подняли Даниила из подземелья и увидели, что он цел и невредим, потому что он остался верным Богу своему».

В следующий раз, оказавшись в безвыходной ситуации, вспомни Даниила. Когда тебе покажется, что вокруг львы и твоя жизнь грозит опасностью, вспомни Даниила. Если ты потеряешь надежду и почувствуешь, что борешься в одиночку, вспомни Даниила. То, что Бог сделал для Даниила, Он может сделать и для тебя! Доверяй Ему, когда ты чувствуешь себя во львином логове.

Хезер Квинтана

Вот такие они!

1

Рисунок поверхности носа кошки уникален, как отпечаток пальца у человека.

Кошки никогда не мяукают друг с другом. Этот звук специально для человека.

2

У этих животных отсутствуют нормальные ключицы. Благодаря этому кошки способны протискивать свое тело сквозь самые маленькие отверстия, куда проходит кошачья голова. Возможно, вы видели, как кошка проверяет лаз, куда ей предстоит пролезть, примеряя к отверстию свою голову. Средний взрослый кот может пролезть через дыру, например, в заборе, шириной всего **10 см**.

3

Домашняя кошка может бежать со скоростью почти **50 км** в час.

Кошка может прыгнуть в высоту, в 5 раз превышающую ее рост.

4

На голове и передних лапах кошки расположены осязательные волоски – они помогают кошке не терять ориентировку в пространстве, причем ориентируется кошка, не соприкасаясь этими волосками с препятствиями, а чувствуя их на расстоянии.

5

Кошка – это великий акробат. Ее передние лапы могут вращаться почти в любом направлении, и обе половины ее тела могут двигаться в противоположных направлениях! Кошачье ухо поворачивается на **180 градусов**. В каждом ухе у кошки 32 мускула, чтобы управлять ухом, они используют двенадцать или более мускулов.

6

По отношению к весу своего тела кошка обладает самыми большими глазами из всех животных. Если бы кошка была величиной с человека, размер ее глаз достигал бы 4-5 см. У большинства кошек отсутствуют ресницы. Это животное не видит ничего прямо у себя под носом. Вот почему кошка не сразу находит на полу лакомый кусочек, который вы ей дали.

7

Кошки – самые ленивые млекопитающие. Они спят 16 часов в день.

Эти животные могут издавать около **100 различных звуков**. Для сравнения: собаки – только около 10.

Падающая кошка всегда действует одинаково. Сначала выравнивается голова, потом спина, потом ноги, а в конце выгибается спина, чтобы смягчить приземление.

Кошки чувствуют запахи в 14 раз сильнее, чем люди!

Это единственные животные, которые при ходьбе опираются не на подушечки лап, а на коготки.

Средняя продолжительность жизни домашней кошки **15 лет**.

Кошка может сторожить сразу у нескольких мышиных норок и улавливать едва заметные движения мышей. Поле зрения кошки – 187 градусов, у собаки оно в два раза меньше, а у человека – в полтора раза меньше.

8

Эти животные могут различать цвета. Эксперименты доказали, что кошки могут различать красный и зеленый; красный и синий; красный и серый; зеленый и синий, зеленый и серый; синий и серый; желтый и синий, желтый с серым!

Кошки могут видеть на расстоянии до 60 метров.

Пророк Даниил выглядит здесь взволнованным.

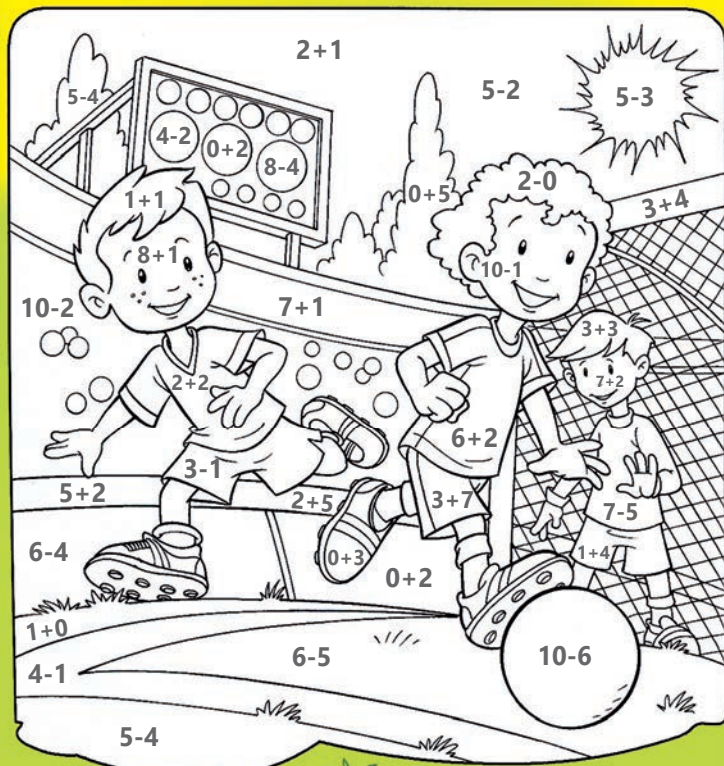
Соедини точки по порядку и выясни почему.

Сколько Даниил находился во рву?

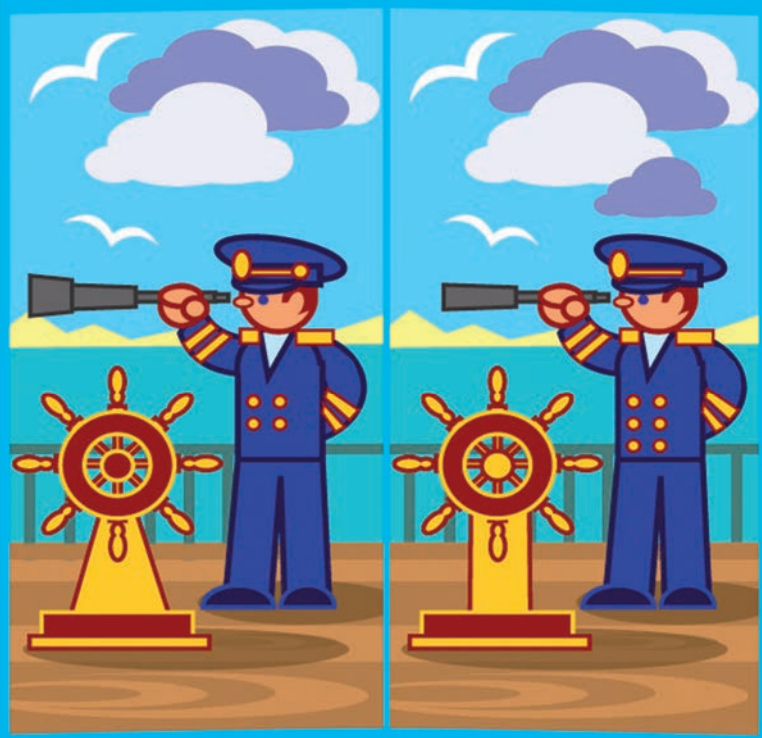
Прочитай об этом в книге Даниила 6:6-23.

Обчисли приклади та розфарбуй малюнок.

Знайди 7 відмінностей.

Яких риб зможе спіймати рибалка на свою вудочку? Обчисли й обведи кружечком.

Бідні рибки

— Ну що, як твої мальки? Підрастають? — запитала мама-гуппі у подружки-рибки, ведучи за собою своїх малят.

— О, так, — з неприхованим задоволенням відповіла та і запропонувала: — А давай організуємо дитячий садок, будемо по черзі доглядати за дітьми.

— О, гарна пропозиція, потрібно над цим подумати, — відповіла гуппі, а трохи подумавши, додала: — Знаєш, щоразу переконуюся, що це дуже хороше місце для наших діток. Вода чиста і свіжа, хтось постійно турбується, щоб у нас завжди було добре. Ми повинні бути вдячними йому.

— О, перестань, — роздратовано відповіла подружка, — вода має здатність і сама збагачуватися киснем, а чисто тут завдяки тому, що равлики добре працюють. Ми й самі можемо про себе подбати.

— А їжа? Ти ж не будеш стверджувати, що сушені черв'ячки самі сипляться з неба, — не здавалася гуппі.

— А чому б і ні? До речі, що це так запахло черв'ячками? О, їжа! Але ж ми сьогодні вже вечеряли.

— А хіба Павлик казав рибки погодувати? — запитала Марійка у Володі, помітивши, що він кидає корм в акваріум.

— Та ні, не казав, але мені так подобається дивитися, як вони кумедно розкривають свої ротики, — і він сам спробував зробити так, як вони.

— Так ти можеш їх перегодувати.

— А давайте будемо вже в щось гратися. Мені вже не цікаво на рибок дивитися, — запропонувала Ліля.

Володя і Марійка залишилися самі вдома, а сусідка Ліля створила їм веселу компанію. Дитяча кімната вмиг перетворилася на парк атракціонів. Найпопулярніший — батут, на який перетворився диван, а для більшого ефекту стрибали на нього аж з верхнього ярусу двохповерхового ліжечка.

Бух! Бух! Бух!

— Що це? — хвилювалися рибки.

— Зумлетрус силою 4 бали, — відповів равлик, відлипнувши від скла.

— Сьогодні якийсь дуже незвичайний день, — стривожилася рибка-меченосець, — то їжа не за розкладом, а тепер зумлетрус. Дітки, усі до мене!

Бух! Бух! Бух!

Раптом ліжко загрозливо рипнуло.

— Усе! Не стрибайте! — перелякалася Марійка, — а то ліжко зламаємо, де будемо спати?

— То давайте будемо з тумбочки стрибати, — запропонував хтось.

Тумбочка міцно стояла на ніжках і була надійнішою. Але якраз на цій тумбочці стояв акваріум. Проте біля акваріума було ще місце. Якраз щоб добре розгойдатися і стрибнути якнайдалі. О, це вже хороший привід для змагання.

Бух! Бух! Бух!

Рибки перелякано згуртувалися.

— Землетрус силою 8 балів, — оголосив равлик.

— Ого! — стривожилися рибки.

Бух! Бух! Бух!

— Дайте мені ще один шанс, — збуджено гукав Володя, — і я стрибну найдалше.

Бу-у-ух! І це сталося! Володя головою зачепив вазон, що висів просто над акваріумом. Вазон у глиняному горщику упав просто у воду. Важкий горщик пробив дірку в акваріумі, що викликало «цунамі»: вода з усіма жителями акваріума бурхливим водоспадом полилася на підлогу.

Діти, завмерши, дивилися на цю катастрофу. Тільки коли їхні ноги стали мокрими, вони оговталися.

— Швидко хапайте ганчірки і вибирайте воду! — скомандувала Марійка. — Зараз на сусідів поллється.

— Та ми не зберемо її. Води повна кімната, і на коридор полилося. Я покличу батьків, — запропонувала Ліля.

Незабаром уже сусіди допомагали впоратися з наслідками катастрофи. А Володя бігав по кімнаті, підбираючи папірчиками рибок. Він добре знав, що їх не можна брати руками.

— Рибки, рибки, не втікайте, — жалібно благав він.

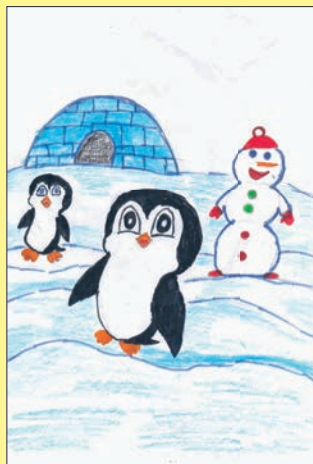
Невдовзі вся вода була зібрана, а рибки оговтувалися після стресу в трьохлітровій банці.

Що ж відчували батьки, коли повернулися додому? Не важко здогадатися.

А як засмутився Павлик, адже він так любив своїх маленьких прісноводних друзів і так старанно за ними доглядав. А що відчували Марійка з Володею, споглядаючи наслідки нестримних пустощів? «Якби ж ми зупинилися раніше», — із жалем думали вони. Та, на жаль, час назад не повернеш. Через деякий час рибкам підшукали іншу домівку, а діти отримали урок на все життя.

Марія Власюк

Сиротін Міша

Захарченко Анжела

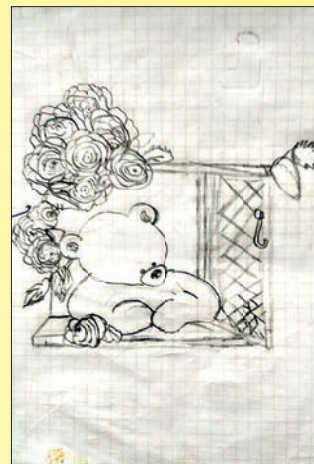
Черцова Ліза

Козлова Єва

Каліш Карина

Федорчук Настя

Березовська Богдана

Кулакова Вікторія

Івченко Денис

Калиновська Аріна

Рудика Анастасія

Волощук Валентина

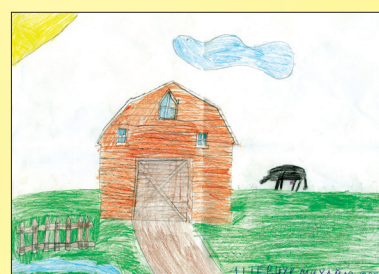
Рутковський Ілля

Єрмоличева Софійка

Бережна Ірина

Шевчук Михайло

Пригоди Марка 20:50 ПН СР ПТ

Пізнавальні історії для дітей з іграшками LEGO, Playmobil

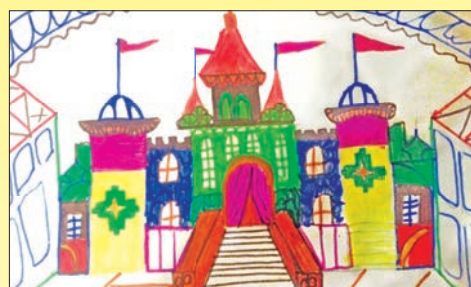
ДИВІТЬСЯ НАС

НА СУПУТНИКУ ASTRA 4A

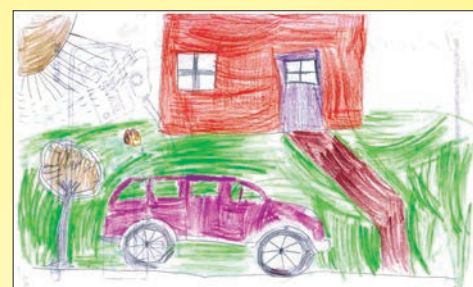
SMART TV LG, PHILIPS, SAMSUNG

В КАБ.МЕРЕЖАХ ВАШОГО МІСТА

НА МОБ.ДОДАТКАХ IOS, ANDROID

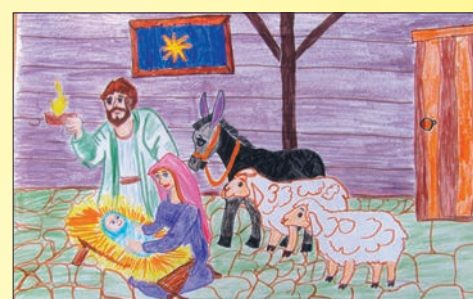
Карпач Антон

Коваленко Ростік

Ільчук Вікторія

Абдуллаєва Поліна

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, **ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ** на зворотному боці кожного малюнка).

Коваль Аліна

Хондока Дарина

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Над номером працювали:
Інна Гунько, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua